

Οικουμενικός Πατριάρχης: "Μην φοβάστε τον πλησίον σας, ακόμα κι αν προσεύχεται διαφορετικά, αν κατανοεί τον Θεό διαφορετικά"

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) παρέστη συμπροσευχόμενος στη Θεία Λειτουργία της Κυριακής, 6 Ιουλίου 2025, κατά την οποία χοροστάτησε ο Πανιερ. Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου [κ. Βασίλειος](#).

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ. Αρχιερείς Γέρων Χαλκηδόνας **κ. Εμμανουήλ**, Κρήτης **κ. Ευγένιος**, Πέτρας και Χερρονήσου **κ. Γεράσιμος**, και Σελευκείας **κ. Θεόδωρος**, ο Σεβ. Καρδινάλιος κ. Jean-Marc Aveline, Αρχιεπίσκοπος Μασσαλίας

και Πρόεδρος της Διάσκεψης των ΡΚαθολικών Επισκόπων της Γαλλίας με όμιλο κληρικών και λαϊκών προσκυνητών, που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία για την ειρήνη “Οδύσσεια MED25”, πολυμελής όμιλος προσκυνητών από τη Λευκωσία της Κύπρου υπό τον Αιδεσιμ. Πρεσβύτερο κ. Δημήτριο Μακρή, ο Εντιμ. κ. Roman Nedilskyi, Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη, μαζί με όμιλο γυναικών από την Ουκρανία, συζύγων ή συγγενών πολιτών που κρατούνται ως αιχμάλωτοι πολέμου, και άλλοι πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Απευθυνόμενος μετά τη Θ. Λειτουργία προς το εκκλησίασμα, ιδιαιτέρως δε προς τους προσκυνητές από τη Γαλλία, ο Παναγιώτατος υπογράμμισε, μεταξύ άλλων, τη σημασία του διαλόγου ως μέσου για την επίλυση κάθε διαφοράς και για την επικράτηση της ειρήνης στον κόσμο.

“Ο διάλογος δεν είναι μια προαιρετική επιλογή· είναι μια ευαγγελική υποχρέωση. Δεν πρόκειται για πολυτέλεια που προορίζεται για θεολόγους, αλλά για ένα χριστιανικό καθήκον που είναι χαραγμένο στην καρδιά της κλήσης μας ως βαπτισμένων ανθρώπων. Γιατί πώς μπορούμε να ισχυριστούμε ότι αγαπάμε τον Θεό, τον οποίο δεν βλέπουμε, αν δεν αγαπάμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας,

τους οποίους βλέπουμε; (βλ. Α΄ Ιωάν. δ΄, 20)”

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στον διεξαγόμενο διάλογο Ορθοδόξου και Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

“Με αυτό το πνεύμα έχουμε δεσμευτεί εδώ και αρκετές δεκαετίες σε έναν αυθεντικό και θαρραλέο οικουμενικό διάλογο, ιδιαίτερα με την αδελφή μας Εκκλησία στη Ρώμη. Το κάνουμε αυτό όχι από στρατηγική ή αδυναμία, αλλά από πίστη στο θέλημα του ίδιου του Χριστού, ο οποίος προσευχήθηκε «να είναι όλοι ένα» (Ιωάν. ιζ΄, 21). Το κάνουμε αυτό με τη βαθιά πεποίθηση ότι αυτό που μας ενώνει είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό που μας χωρίζει. Το κάνουμε επίσης αυτό επειδή το μέλλον και η μαρτυρία του Χριστιανισμού σε αυτόν τον κατακερματισμένο κόσμο εξαρτώνται από την ικανότητά μας να βαδίζουμε μαζί, να δίνουμε μαρτυρία μαζί και να υπηρετούμε μαζί.

Ευχαριστούμε τον Θεό για την πρόοδο που σημειώθηκε σε αυτόν τον διάλογο. Από την ιστορική συνάντηση του Πατριάρχη Αθηναγόρα και του Πάπα Παύλου ΣΤ΄ στα Ιεροσόλυμα το 1964, έχει διανυθεί ένας μακρύς δρόμος. Προσωπικά είχαμε τη μεγάλη χαρά να συναντηθούμε σε πολλές περιπτώσεις με διαφορετικούς Επισκόπους της Ρώμης, από τον Πάπα Ιωάννη Παύλο Β΄ έως τον Πάπα Λέοντα ΙΔ΄, συμπεριλαμβανομένων των Παπών Βενέδικτου ΙΣΤ΄ και Φραγκίσκου. Μαζί, προσευχηθήκαμε και μιλήσαμε στον κόσμο για την ειρήνη, τον σεβασμό της δημιουργίας και την αξιοπρέπεια των φτωχότερων. Μαζί, υπενθυμίσαμε ότι η χριστιανική πίστη δεν μπορεί να είναι ιδεολογία ή κλειστή ταυτότητα, αλλά μια οδός ζωής, αλήθειας και αγάπης.”

Απευθυνόμενος ιδιαιτέρως στις νέες και τους νέους που συμμετείχαν στην Πρωτοβουλία για την ειρήνη τους προέτρεψε να έχουν θάρρος και να μην φοβούνται τον διάλογο.

“Μην φοβάστε τον πλησίον σας, ακόμα κι αν προσεύχεται διαφορετικά, αν κατανοεί τον Θεό διαφορετικά. Γιατί μέσα σε κάθε άνθρωπο κατοικεί μια θεϊκή σπίθα, μια μυστηριώδης παρουσία Εκείνου που μας δημιούργησε κατ’ εικόνα και ομοίωσή Του. Ο διάλογος ξεκινά με ένα βλέμμα, μια χειρονομία, έναν καλό λόγο όπου ο Χριστός, ο Λόγος του Θεού, γίνεται ο δεσμός που ενώνει τα πάντα. Ο διάλογος ξεκινά όταν δεχόμαστε να βιώσουμε την ετερότητα.

Στον τεταμένο κόσμο μας, που σημαδεύεται από τόσες πολλές συγκρούσεις – στην Ουκρανία, τους Αγίους Τόπους, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική – η μαρτυρία σας ως νέων Χριστιανών είναι ακόμη πιο πολύτιμη. Προέρχεστε από τις ακτές της Μεσογείου, μια θάλασσα φωτός αλλά και δακρύων. Έχετε πλεύσει εκεί όπου τόσοι πολλοί άνδρες και γυναίκες έχουν χαθεί με την ελπίδα ενός καλύτερου μέλλοντος. Καθώς βαδίζετε στις αποβάθρες τόσων πολλών λιμανιών, έχετε ακούσει τις κραυγές της αγωνίας, αλλά και τα τραγούδια της αλληλεγγύης. Εδώ, σε αυτή την εσωτερική θάλασσα της ανθρωπότητάς μας, γράφεται σήμερα ένα νέο κεφάλαιο στον διάλογο μεταξύ λαών, μεταξύ θρησκειών και μεταξύ γενεών. Το 2016, είχαμε

ήδη δηλώσει με τον Πάπα Φραγκίσκο και τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Ιερώνυμο κατά την κοινή μας επίσκεψη στο νησί της Λέσβου: «Ως ηγέτες των αντίστοιχων Εκκλησιών μας, είμαστε ενωμένοι στην επιθυμία μας για ειρήνη και στην ανησυχία μας να προωθήσουμε την επίλυση των συγκρούσεων μέσω του διαλόγου και της συμφιλίωσης».

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, πιστό στην αποστολή του για διακονία και μαρτυρία, προσπαθεί να κάνει μια προφητική φωνή να ακουστεί. Υποστηρίζουμε στις προσευχές και τις πράξεις μας την ειρήνη, την δικαιοσύνη και την διατήρηση της Δημιουργίας. Πιστεύουμε βαθιά ότι η αληθινή οικολογία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μεταστροφή της καρδιάς. Δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη στη γη χωρίς σεβασμό για τη γη. Η σχέση μας με την Εκκλησία της Ρώμης είναι επίσης πηγή χαράς: ειδικά από την εγκύκλιο *Laudato Si'* του Πάπα Φραγκίσκου, βαδίζουμε μαζί για να διαφυλάξουμε τον κοινό οίκο που μας έχει εμπιστευτεί ο Θεός.”

Στη συνέχεια, ο Οικουμενικός Πατριάρχης καλωσόρισε με εγκαρδιότητα τους Ομίλους από την Κύπρο και την Ουκρανία, εκφράζοντας και πάλι την στήριξή του προς το σκληρά δοκιμαζόμενο από τον πόλεμο Ουκρανικό λαό και ευχόμενος να επικρατήσει το συντομότερο η ειρήνη στην Πατρίδα τους, αλλά και σε όλο τον κόσμο.

Αμέσως μετά ο Παναγιώτατος διένειμε στο εκκλησίασμα το αντίδωρο και μικρά αναμνηστικά.

